SWEDE

(liberal)

SYDSVENSKA DAGBLADET SNÄLLPOSTEN Söndagen den 23 november 1969

Över 100 arresterade torterades i Tunisien

Under sommaren förra året arresterades över 300 människor i Tunisien sedan de protesterat mot att den tunisiske studentledaren Mohamed Ben Jennet dömts till 24 års fängelse efter en demonstration i Tunis. 130 av dessa studenter och intellektuella dömdes i september 1968 till mellan ett och 16 års fängelse. Så gott som samtliga hade torterats före rättegången. Om denna i Sverige nästan helt okända förföljelse vittnade på lördagen den franske agronomen Jean-Paule Chabert vid en presskonferens hos Amnesty International i Malmö.

Chabert som arbetade med planering av det tunisiska jordbruket greps i samband med den omfattande razzian och anklagades för att ha skaffat en skrivmaskin från kinesiska ambassaden och överlämnat den till studenter, som framställt subversiv litteratur.

— Det blev en ren skenrättegång, bevisen var nästan parodiska och vittnesmål som framtvingats genom tortyr under polisförhör fick inte kontrolleras genom korsförhör i rätten, berättade han. De anklagade fick inte själva välja advokater och fick aldrig en chans att försvara sik riktigt.

— Trots att bevisen smulades sönder i rätten dömdes jag till två års fängelse. Tack vare att jag är fransman frigavs jag efter franska påtryckningar. Men många, minst 30, sitter fortfarande inspärrade under vidriga förhållanden i tunisiska fängelser. Flera av dem är svårt sjuka.

Sedan Jean-Paule Chabert frigavs har han kämpat för de fängslades rättigheter bl a i samarbete med Amnesty och med en fransk kommitté för de tunisiska fångarnas mänskliga rättigheter. Med på presskonferensen fanns en av kommitténs funktionärer, Parisdocenten Pierre Spitz.

Chabert berättade om den tortyr han och de övriga medanklagade utsattes för vid förhören.

— En metod som användes var den s k gungan, berättade han. Den anklagades handleder och fotleder binds ihop. En stång träs in mellan repen så att fången hänger upp och ner i hand -och fotlederna. Sedan gungas han fram och tillbaka på stången medan förhörarna piskar fotsulorna.

— Efter rättegången spärrades några av de dömda in i en underjordisk grotta i fängelset Borj en Romi. Där fanns flera fångar som dömts efter en misslyckad statskupp 1963. De hade suttit i grottan ända sedan dess. Flera av dem satt fastkedjade och misshandlades upprepade gånger. De var i ett miserabelt tillstånd, sjuka och flera av dem hade hallucinationer, fortsätter Chaberts berättelse.

— Ingen av fångarna fick ta emot eller sända brev till de anhöriga och fick inte ta emot besök. Först sedan jag blev frigiven och vittnat inför Amnesty i London förbättrades förhållandena och fångarna fick åter kontakt med yttervärlden.

— Mitt eget fall är inte väsentligt i sammanhanget, sade han. Jag slapp lindrigt undan och blev snabbt frigiven. Men de övriga dömdas lott bör uppmärksammas liksom den politiska situation som råder i Tunisien. Bakom uppfattningen att Borsien. Bakom uppfattningen att Bourgibas regim är tämligen liberal och bakom turisternas bild av landet som fridsamt och idylliskt.

På söndagskvällen talar Chabert vid ett möte i AF:s konsertsal i Lund.

Nya Amnestyvädjanden för 5 politiska fångar

STOCKHOLM (TT) **Svenska sektionen av Amnesty International har under den gångna veckan, som är den internationella veckan för politiska fångar, vädjat för frigivning av fångar som i olika delar av världen sitter i fängelse på grund av sina politiska åsikter.**

Veckans tre första vädjanden gällde fångar i Tunisien, Spanien och Indonesien. Torsdagen den 20 november sände svenska sektionen telegram till olika myndigheter i Peru med vädjan om frigivning av politiska fångar och särskilt om frigivning av Guillermo Poardo Avendano, Peru i fängelset El Fronton, en indiansk bonde bland många som fängslades 1965 för att ha deltagit i en resning mot storgodsägarna. Han är i fängelse sedan 1965 och dömdes 1969 till 15 års fängelse.

Vidare har man vädjat för frigivning av politiska fångar i Rhodesia och särskilt för Solomon Bempisi som sedan 1965 sitter i Gonakudzingwalägret.

På lördagen gick telegram till myndigheter i Sovjet med önskan om frigivning av Anatolij Marchenko, 31 år, som var fängslad i sex år 1960—1966. Hans bok "My testimony" skildrar hans fängelsetid. Marchenko är nu åter fängslad, anklagad för antisovjetisk verksamhet.

Slutligen sändes ett telegram till president Nixon och till presidenten i högsta domstolen i Washington Warren Burger, med vädjan om frigivning av William Harvey och George Daniels som deltagit i en diskussion om Vietnamkriget. De har anklagats för att ha gjort illojala uttalanden gentemot USA och för att ha undergrävt sina kamraters "lojalitet, moral och disciplin".

Telegrammen har undertecknats av Hans-Göran Franck, som är ordförande, Per Wästberg, som är vice ordförande och Ingrid Lilja som är generalsekreterare i Svenska Amnesty.